

recesserim? a nobis: si afflixeris filias meas: et si introduxeris alias uxores super eas. Nullus enim nostris testis est absque teo: qui p[re]sens respicit. Dixit q[ue] rursus ad iacob. Et cumulus hic et lapis que erigi: inter me et te testis erit. Cumulus inquit iste et lapis sunt in testam[en]tum: si aut ego transiero illum: pergens ad te: aut tu p[re]terieris. malum michi rogitas. Deus abraham et deus nachor iudex inter nos: deus patris eor[um]. Iuravit ergo iacob per timorem patris sui ysaac: immolansq[ue] victimis in monte vocavit fratres suos ut ederent panem. Qui cu[m] comedissem manserunt ibi. Iaban vero de nocte surgens: oscular[is] est filios et filias suas: et benedixit illis: reuersusq[ue] est in locum suum. **I**acob aut[em] abiit in itinere. **xxxv** quo reperat: fueruntq[ue] ei obuii angeli dei. Quos cum vidisset ait. Castra dei sunt hec. Et appellavit nomen loci illius manaim: id est castra. Misit autem et nuncios ante se ad elau fratrem suum in terra seyr in regione edom: p[re]cepitq[ue] ei dicens. Sic loquimini d[omi]no meo elau. Hec dicit frater tuus iacob. Apud laban p[re]grinat[ur] sum: et fui usq[ue] i[n] p[re]sentem diem. Habeo boues: et asinos et oves: et seruos et ancillas: mittoq[ue] nunc legationem ad d[omi]nu[m] meum: ut inueniam gratiam i[n] oculo tuo. Reuersusq[ue] sunt nunci ad iacob dicentes. Venimus ad elau fratrem tuum: et ecce p[er]erat in occursum tuum cu[m] quadringentis viris. Timuit iacob valde: et p[re]terit[ur] dimisit p[ro]p[ri]um qui secum erat: greges q[ue] et oves: et boues et camelos: i[n] duas turmas dicens. Si uenerit elau ad unam turmam et p[er]cussit eam: alia turma q[ue] reliqua est saluabit. Dixitq[ue] iacob. Deus patris mei abraham et deus patris mei ysaac d[omi]ne q[ui] dixisti michi:

reuertere i[n] terram tuam: et in locu[m] natiuitatis tue: et benefacia tibi: minor sum cunctis miserationib[us] tuis: et ueritate tua qua[m] replesti suu[m] tuo. In barilo meo transiui iordanem istu[m]: et nunc cu[m] duabus turmis regressor. Ecce me de manu te[ra] mei elau: quia valde eu[m] timeo: ne forte ueneris p[er]cutiat matrem cu[m] filiis. Tu loquens es q[uod] benefacere[m] michi: et dilatares semen meum sicut arenam maris: que p[re] multitudinem numerari no[n] potest. Cumq[ue] dormisset ibi nocte illa: separauit de hijs que habebat munera elau fratri suo: capras ducentas hircos viginti oves ducentas et arietes viginti: camelos feras cu[m] pullis suis triginta: vacas q[ui]ndraginta et tauros viginti: asinas viginti: et pullos ear[um] decem. Et misit per manus suor[um] suor[um]: singulos secutu[m] greges: dixitq[ue] pueris suis. Auertite me: et sit spaci[u]m inter gregem et gregem. Et p[re]cepit p[re]iori dicens. Si obuium habueris fratri meo elau: et interrogauerit te: cur es aut quo uadis aut cui? sunt ista que seque[re]is: respondebis. Serui tui iacob. Munera misit d[omi]no suo elau: ipse quoq[ue] post nos uenit. Similiter dedit mandata scdo et tercio: et cunctis q[ui] sequebant[ur] greges. Dicens. Ipsi[dem] uerbis loquimini ad elau cu[m] inueneris eu[m]: et addetis. Ipse q[ue] serui tu iacob: iter n[ost]ru[m] insequit[ur]. Dixit eni[m]. Placabo illi munereb[us] que p[re]dunt: et postea uidebo illu[m]. Foritan p[ro]p[ri]a bitur michi. Precesserunt itaq[ue] munera ante eu[m]: ipse uero mansit nocte illa in castris. Cumq[ue] mature surrexisset tulit duas uxores suas: et totidem famulas cu[m] uideret filijs: et transiit uadu[m] iacob. Transiuitq[ue] omnib[us] que ad se p[er]tinebant: misit solus: et ecce uir luabat[ur] cu[m] eor[um]q[ue] mane. Qui cu[m] uideret

q[uod] eu[m] superare no[n] posset: tetigit neru[u]m femoris ei[us]: et statim emarcuit. Dixitq[ue] ad eu[m]. Dimitte me. Iam eni[m] ascendit aurora. Respondit. Non dimittam te: nisi benedixeris michi. Ait ergo. Quod est nomen tibi? Respondit. Iacob. Ait ille: nequaquam inquit iacob appellabit nomen tuu[m]: sed israel. Qui si contra deu[m] fortis fuisti: quanto magis o[mn]ia hostes p[ro]ualebis? Interrogauit eu[m] iacob. Dic michi: quo appellaris nomen. Respondit. Cur queris nomen meum q[uod] est mirabile? Et benedixit ei in eodem loco. Vocauitq[ue] iacob nomen loci illius phanuel: dicens. Vidi d[omi]nu[m] facie[m] ad faciem: et salua facta est anima mea. Quisq[ue] e[st] ei statim sol: postq[ue] transgressus e[st] phanuel. Ipse uero claudicabat pede. Quia ob causam non comedunt neru[u]m filij israel: qui emarcuit in femore iacob usq[ue] i[n] p[re]sentem diem: q[uod] p[er]tergit neru[u]m femoris ei[us]: et obstupuerit. **xxxvi** **E**leuans aut[em] iacob oculos: uidit ueniens elau: et cu[m] eo q[ui]ndringentos viros. Dimisitq[ue] filios i[er]e et rachel ambaru[m]q[ue] famulas: et posuit utraq[ue] ancillam: et liberos ear[um] in principio: iham uero et filios eius in secundo loco: rachel aut[em] et ioseph nouissimos. Et ipse p[ro]grediens adorauit pronus in terra septe[m]: donec appropinquaret frater eius. Eutrens itaq[ue] elau obuiam fratri suo: amplexat[ur] e[st] eu[m]: et stringens collu[m] eius: et osculans fleuit: leuansq[ue] uisus uidit mulieres et paruulos ear[um]: et ait. Quid sibi uolunt isti: et si ad te p[er]tineant? Respondit. Paruuli sunt: quos donauit michi deus seruo tuo. Et appropinquantes ancille et filij ear[um] in circuitu sunt. Accesseruntq[ue] i[er]a cu[m] pueris suis: et simul adorauit: et genuit ioseph et rachel adorauerunt. Dixitq[ue] elau. Que

nam sunt iste cune quas obuia habui? Respondit. Ut inuenire[m] gratiam cora[m] d[omi]no meo. At ille ait. Habeo plurima frater mi: sunt tua tibi. Dixitq[ue] iacob. Noli ita obsecro: sed si inueni gratiam i[n] oculis tuis: accipe munusculu[m] de manib[us] meis. Sic eni[m] uidi facie[m] tua[m]: q[uod] si uiderim uultu[m] dei. Esto michi p[ro]pitiu[s]: et suscipe benedictione[m] qua[m] attuli tibi: et qua[m] donauit michi de[us]: tribuens o[mn]ia. Vix fratre co[m]pelle[n]te suscipies ait. Gradiamur simul: roq[ue] locius iunioris tui. Dixitq[ue] iacob. Noli d[omi]ne mi q[uod] paruulos habeo teneros: et oves et boues fetas mecu[m]: quas si plus in ambulando fecero laborare: morient[ur] una die cundi greges. Precedat d[omi]nus me[us] ante seru[u]m suu[m]: et ego sequar paruuloru[m] uestigia: et sicut uidero paruulos meos posse: donec ueniam ad d[omi]nu[m] meu[m] in seyr. Respondit elau. Oro te: ut de p[ro]p[ri]o qui mecu[m] est: salte[m] loci remaneat uir tue. Non e[st] inquit necesse: hoc uno tantu[m] indigeo: ut inueniam gratiam i[n] co[m]sp[er]u tuo d[omi]ne mi. Reuersus e[st] itaq[ue] illo die elau itinere quo uenerat i[n] seyr. Et iacob uenit in seyr: ubi edificata domo: et fixis tentorijs: appellauit nomen loci illius seyr: id e[st] tabernacula. Transiuitq[ue] in sale[m] urbem sechim: que e[st] i[n] terra chanaan: postq[ue] reuersus est de mesopotamia syrie: et habitauit iuxta o[m]pidu[m]: eun[t]q[ue] parcem agri i[n] qua fixerat tabernacula: a filijs enim patris iudeu[m] tenuit agnis: et erecto ibi altari: inuocauit sup[er] illud fortissimu[m] deu[m] israel. **xxxvii** **E**gressa est aut[em] dina filia i[er]e: ut uideret mulieres regioris illius: qua[m] cu[m] uidisset iudeu[m] filius i[er]e: princeps terre illius: adama: m[is]erum et rapuit: et dormiuit cu[m] illa: ut o[m]p[ro]briat[ur] uirgine[m]. Et co[n]glutinata